

La Escena Catalana

Redacció y Administració: Plassa del Pi, 5, Barcelona.

Preu: 15 cèntims

NOSTRES 'EMINENCIES'

ENRICH BORRÁS

Tercer folletí del drama en tres actes de Pitarra **LO COLLARET DE PERLAS**

Retorn d'en Borràs

A la sortida d'aquest número ja tindrem altre vegada entre nosaltres al genial actor, gloria de Catalunya, l'Enrich Borràs, que ha retornat de l'Argentina, ab gloria y profi com cada vegada qu'ha emprès el viatge a les Amèriques.

En Borràs se despedí del públich de Buenos Aires, en el «Victoria», el día 30 del passat Juliol, representant per la tarde el drama de Rusiñol, *El Místico*, y per la nit (última funció) feu *Tierra baja*, de Guimerà.

D'aquesta funció en parla el «Diario Español», de Buenos Aires, en la següent forma:

«VICTORIA. — A pesar de la mala noche se puso en este teatro el cartel de «No hay mas localidades.»

Cierto es que el insigne actor señor Borràs se despedía del público que tanto cariño y adoración siente por él.

La obra elegida era *Tierra baja*, una de sus mejores creaciones. En todos los actos se le hicieron grandes ovaciones y al final hubo de levantarse el telon infinidad de veces entre las aclamaciones entusiastas del público.

El señor Borràs parte hoy para España en el vapor «Barcelona», para encargarse de la dirección artistica del Teatro Español de Madrid.

Pero el señor Borràs prometió volver á Buenos Aires en el mes de Abril del año próximo.»

Com a tribut d'admiració a la campanya qu'ha realisat tant insigne actor, importants personalitats van organitzar un banquet, en el que en Borràs va ocupar son lloch d'honor, veyentse acompanyat dels celebrats escriptors López Bago, López Silva, Villagra, Serrano Clavera, Ruiz de Velasco, els Doctors Fermí Calzada, Santero, Malagarriga y Pellicer, el Mestre Goula y altres.

En Borràs s'embarcà el día 31 en el «Barcelona» junt ab els senyors Forcades (el seu administrador,) Gatuelles y Cabré, actors catalans que formaben part de sa companyia.

El «Barcelona» debía arribar, ab retràs, el día 25, al matí, de modo que al escriure aquestes notes no hem tingut encare el goig de poguer abraçar al eminent artista que tanta propaganda ha fet pel teatre català en llunyes terres.

Com diguerem, en Borràs, representarà *Marta Rosa*, divendres vinent, en una funció que s'ha organisat a benefici de la Societat d'actors lírics y dramàtics de Barcelona.

[Benvingut siga]

ERÓTICA

¡Que estúpido vareig ser, creyent tes frases!
L'amor idealisat que'n mi vivia
quin desengany sufriu! Tu'ls amors feta
supliries l'últim d'ells pel meu qu'eixia.
Y, cego, les vaig creure'l veure't folla
besantme y confontantme en tos deliris
perque necessitat d'ansies febriles
brollava en mí un amor que m'absorvia.
Tu, de ell te feres reyna y baix tes plantes
joyosa'l cap tiraves, fins qu'un día
materialisat que fou mon somni verge
deixàraslo olvidat, en tu desditeses...
¡Qu'imbècil vareig ser creyente meval
L'ideal de mos ensomnis de follia
caygué fentse a bosins pel baf impúdich
de tos besos y alachs y tes caricies.

JOBICO.

Estrenes de la Setmana

LLINÀS
DEL VALLÈS

Trompetes y timbals Sarsuela en un acte, original lletra y música de una distingida dama que te interés (y capital) en guardar l'incognit.

Al veure ab la modestia en que

s'estrenava aquesta obra, creyerem que's tractava de un assaig o punt d'ambient com diria qualsevol poeta floralesch. Pero, no senyors; ens trobarem davant d'un acte, ben còmic, seriament parlant, que se emportà les simpaties del auditori y que per lo tant assolí un èxit ben satisfactori per l'autor y llur familia.

Trompetes y timbals, figuraria segurament de repertori del Teatre líric Català si l'autor s'hagués arriscat a ferho estrenar en un de nostres teatres de Barcelona. Aixís ho va creure tot el públich, que era nombrosíssim y que va aplaudir freneticament al final de l'obra cridant al autor, qui no va presentarse.

L'execució, que fou molt ben portada, va anar a càrrech dels aixerits aficionats de la casa, senyores Miquela Sabanés, Mercè Bachs, Agneta Maymi; Josepha de Zabana y senyors Joseph Toll, Joseph Gay, Ricart Bachs, Ramón Casellas, Jaume Majoral y Salvador Casadevall. Aquets modestos actors son dignes de elogi per la justesa en que interpretaren llurs tipos.

Avans de la funció, el senyor Monégol Prat pronuncia un parlament, preludi del acte, el qual fou molt ben rebut y que per lo interessant el publicuem en la secció de Llinàs («De nostres corresponents.»)

JOVENTUT DEMOCRÀTICA INSTRUCTIVA
(Independencia, 79.—Sant Martí)

La fonda de l'amarçura. — Comedia en un acte, original de Joseph Gardó.

Nosaltres hem dit moltes vegades de que la major part dels aficionats d'avuy dia, adoleixen de la falta principal de no estudiar els papers y no identificarlos com es de lley, y creyem de justicia fuetegar a aquells que en obres noves no hi saben posar voluntat y cariny. L'obreta del senyor Gardó es xamosa, ben construïda escènicaament y ab situacions festives gens ridícoles, mes davant una interpretació tant incorrecte el públic no es pogué fer càrrech de l'obra com hauria sigut son desitj. Solsament hem de fer esment de la senyoreta Cama, més els senyors Ortiz, Hoces, Vilagran, y Calls, no es feren dignes del aplauso.

Convé que al posar obres, sàpiguen declamarles, quan menys y donarhi una mica de sentit.

EL TEU JARDI

A Dolors Ricart:

Jo sé del teu jardí, ma bona amiga,
estones que'l contemples boy gosant;
jo sé que per petit que'l jardí siga
per tú te tant encís com si fos gran.
Jo sé de cada flor que'n eil s'hi cria
cansó de que't fa ofrena cada dia
aixís que apunta el sol en l'horitzó;
escolta llurs cançons fina ambrosia;
per tu te cada flò
tendre cansó.

EL CLAVELL

«Ma bella jardinera
que'm regues joganera
cada jorn;
suau sentors de flaire
qu'escampo arreu per l'aire,
per tú son.
Jo soch del teu jardí
la flor que per lluhí
millor t'escau;
si a un jove vols content
de mi l'hi fas present;
posada al trau,
veuràs com soch la flor que més li plau.»

L'AUFÀBREGA

«Soch tota d'un colò
pro al teu jardí de flò
no n'hi ha cap com jo.
Me dona bon aire
ma fulla rodona,
petita, bufona,
ruberta de flaire.
Ma bella jardinera
que'm regues joganera,
jo méu millor afany
es ferte olor tot l'any.»

La Escena Catalana

EL MARDUIX

«L'amor ne fuig diuhen els vells;
empró, no es tal com diuhen ells:
Que ho digui el pageset
quan passa mudadet...
son cap com engalana
la gorra catalana
tota vermella...
Sobre l'orella
y ab rissos de cabell,
del seu cervell
plè d'ilusió,
mes fulles son la guarnició.
Ma bella jardinera;
¡Oydà que un rich pagès
sigués el teu promès!»

LA VIOLETA

«Soch viola humil
que't mira y remira
y et canta cançons
de nit y de dia,
y ab son grat perfum
delitosa ferida,
puig vol que per tú
arrencada siga
y arràn del teu cor
per sempre més viure.
La viola humil
¡ja veus si t'estima!
si un dia no't veu
se queda marcida.

Estima als humils,
jardinera amiga;
visitam sovint
que'm portes la vida.»

LA MALVA

«Soch la fulla envellutada
de flairanses saturada;
soch la flor més seriosa
de les flors del teu jardí;
mos perfums son sanitosos,
mos contactes voluptuosos,
sensacions de flor xamosa
te'n ofereixo a desdí.
Jardinera joguilloa,
soch la flor més seriosa
del teu seriós jardí.»

EL PENSAMENT

«Jo visch del amor:
jo visch dels qu'estimen;
esclato al jardí
y moro en un llibre.
Me guarda l'aymant
recort de s'aymia
en lo full millor
del séu millor llibre.
L'aymada també
me guarda y inspira;
me guaróa, entre'ls fulls
del llibre de missa.

Guardam tu també,
jardinera amiga;
jo't recordaré
joventut felissa
y et seré company
fins que vella sigues.»

TOTES LES FLORS A CHOR

«Cantem unides
totes les flors,
cansóns rientes
plenes de goig.
Al bès que'ns dongui
lo raig del sol,
saturèm l'ayre
de flaire dols.
Siguin un himne
nostres cansóns,
per la que'ns cuida
ab tant amor.
Ella que'm rega
quan surt lo sol,
també'ns visita
quan ell se pon.
Joya del viure,
perfums y olors,
jardinereta,
t'ho donem tot.
Tu ets nostre vida;
tu ets nostre goig:
per tú, suspiren
totes les flors.»

ELS LLIRIS Y LES ROSES

PLANY:

«¿Com es que no'ns hi poses
un lloch al teu jardí?
Els lliris y les roses
també hi volèm vení.
¡Bé prou que som flairoses
y tenim bell florí!...
¿Com es que no'ns hi poses
un lloch al teu jardí?»

EL POETA A TU

Jo soch aquella auçella
de piulejar sencill.
Jo soch aquella estrella
que tingui menos brill.

Soch debil violeta
que'l vent ja coll-torsà.
Soch un sencill poeta
que prova de cantar.

Cansóns que t'ofereixo
no sé si bé't plauràn.
Ja casi presenteixo
l'efecte que't faràn.

Son pobres y sencilles
igual que'l méu saber,
pro com del cor son filles
ofrena te'n vull fer.

El cor les ha dictades
y el cor no'ns pot trahí...
Son flors... y son triades
al teu petit jardí.

RAFAEL RIBA CANADELL.

Catalunya Nova

En aqueixa Societat s'ha
constituït el quadro dra-
màtic y promet fer una
profitosa y lluhida tasca de
l'«Art de Talia» en la prope-
ra temporada de hivern,
qual inauguració tindrà

lloch en la vetlla del día 24 del mes pròxim, ab la represen-
tació del drama *La creu de la masia*.

Velshiaquí la llista dels aficionats que baix l'intel·ligent
direcció d'en Ricart Mallorquí, que tots els que'm tingut la
sort de poguer apreciar el seu treball artístic no l'hi havem
pas regateixat elogis. Y creiem per això, que'l secundaran
de la mateixa manera els senyors Alonso, Alavedra, Aranda
Albarni, Boada, Brunet (E.), Brunet (J.), Capdevila, Ferrés,
Gisbert, Hurtado, Martí, Moreno, Pardo, Pellicer, Pujol,
Recasens, Reig, Roig, Rosas, Terrés, Valero, Icart y altres,
que'n conjunt ens proporcionaran aquells espectacles que
d'un quant temps ensà, ens tenen poch acostumats a repre-
sentarlos ab pulcritut.

Clarís

L'Hereu Escampa, drama en tres actes del insigne Rusi-
ñol, fou l'obra posada en escena el diumenge al vespre. En
l'execució, s'hi lluhiren la Persiva y en Ventura y a mo-
ments la Fernandez. En el segon acte, en Vesta «Guillèm» y
en Figarola «Jaume», estigueren quelcòm encertats en la
corresponent escena dels dos germans, però durant l'obra
desentonavan que era un gust... millor dit, un *disgust*.

Els demés, causa dels poch assajos o l'anar massa refiats
del *apunte*, clavaven cada *pinxol* que feya desdir de la la-
bor que realisava abans l'agrupació «Relieu» y qual *relieu*
va cada día perdent.

¿No ho podria remeyarho el senyor Figarola en les vinen-
les funcions?... Aixís ho esperem y veuriam ab gust pendre
ta revenja, en bé d'ells mateixos.

Sportmen's Park (Saló de Sant Joan)

La companyia de aficionats de que parlavem en nostre
número passat va donar una segona funció, composta de les
obres *Un músich de regiment* y *De Pelagalls a Barcelona*.

L'execució va anar a càrrech de la senyora Fernandez y
els senyors Fouces, Sanjuan, Guirguet y Dejuli.

D'entre tots s'hi distingí el senyor Fouces, per sa trobada
nota còmica en la pessa d'en Pous.

Pabelló Tetuan

S'han representat les sarsueles catalanes *La llissó de di-
buix y Primer jo*, en les quals feu les delícies del públich
l'actor còmic senyor Fanals, junt ab la tiple senyora Her-
nandez, la senyoreta Fanals y els senyors Romano y Murtra.

El Artesà

El diumeuge dia 13, el quadro escènich d'aquesta socie-
tat, baix la direcció de'n Pere Puig, representà el drama d'
Iglesias *La Mare eterna*, que obtingué una representació tant
acceptable com altres vegades. S'hi distingiren la senyora
Cama (R.) y el senyor Puig (fill,) que en el «Gabriel» esti-
gué a gran altura.

La presentació y direcció bones.

Centre Autonomista Català (Sant Gervasi)

El passat diumeuge: *Café y copa* y *Viatge de boda*. Inter-
pretació: Excelent. Direcció: com de costum, bona. Interè-

prets: senyores Persiva y Comorera y senyors Johannus, Batet, Oliver (B. y J.) y Molins. La senyoreta Comorera y el Sr. Molins, inseguen en el *Café y copa*; els demés, molt bé.

Cine Moratín (*Gracia*)

Darrerament la companyia Marieges-Piqué, han representat les sarsueles catalanes *Dorm! Un músich de regiment* y *Lo primer dia* y les comedies: *Castor y Polux* y *Els mals esperits*.

En totes elles conseguiren que la concorrencia rigués a tot pler y sortís forsa satisfeta del local.

JARDI QUIET

A la senyoreta Pilar Adam, distingida amiga.

A vós que desitjeu les tardes clares
y ameu els horitzons y 'l blau dels cels;
a vós qu'al ser la nit, com coses cares,
alseu els ulls per contemplà els estels

y us extasia el clar de lluna plena
sentint prop vostre un ignot florir;
a vós que teniu l'ànima serena,
vos contaré el misteri d'un jardí.

Es un jardí tot gran, quiet, plè d'ombra
ont no s'hi sent may més una cansó;
els caminals y 'ls arbres qu'hi fan sombra
no hi senten may cap pas ni altre remor.

No hi canten els aucells ni 'ls arbres canten
esquerps y inmvils al festeig del vent;
ses copes destriades sols espanten
si's miren cap al tart a sol ponent.

Les aigues del estany ab flors despreses,
no's bressen, sino un colp al ser la nit,
llavors que'l cigne blanch d'ales esteses
gosant de la frescor s'hi ha esbandit.

Y els blanchs paons passegen ab fadiga
o volen quietament sense gosar,
talment com recordant una ma amiga
qu'avuy en solitud troven faltar.

Tot calla en son misteri, y's diria
més que jardí ser lloch d'etern repós:
tal es la soletat qu'allí s'hi crfa;
tal es l'aire entrístit d'aquelles flors.

L'enigma del séu sí tot dalè acalla,
fent oblidar al cor tot cant après.
Y es que no sent may una rialla
ni guarda entre les flors l'alè d'un bès.

Y vós que sabeu riure,
dirèu, que'l viure allí, no es viure.

L. LUIS PUIG y PUIG.

De nostres Corresponçals

Camprodón.— La companyia Casals Cazorla continua ab èxit la seva campanya.

Ultimament s'han representat les obres *La filla del mar* (Guimerà), *Els hipocrites* (Jones) y *L'himne d'n Riego* (Parellada.)

May s'havia vist en aquesta vila un entusiasme per part de la colo-

nia estiuença y del poble en general, en concorre a les funcions y elogiar als artistes que componen aital companyia.

Els conjunts no poden esser més arrodonits; els artistes, fins avuy, s'han presentat en escena ben segurs dels seus respectius papers.

Capellades.—El dia 15, en el Cassino, la companyia Codina va posar en escena, fent-ne una bona execució, el drama *La verge boja*, de Bataille, que va plaure a la concorrencia.

També se representà, al final, la nova comedia en un acte, de Bonavia, *Servey d'amich*, quals actors que la interpretaren, foren celebrats. El públich va riure de debò.

L'eminent primer actor Pere Codina fou ovacionat en el drama. Els demés artistes arrodoniren perfectament el quadro.

Torredembarra.—El dia 15, festa de la Mare de Déu, tinguerem una funció teatral, ab les representacions de les obres *La verge boja*, (Bataille) y *La Santa*, (Giol.)

La companyia era dirigida pel primer actor Ferràn Bozo, y la formaben els senyors Màntua, Mercader, Torres, les senyores Vallespir, Cotó, Xifreu, Cervera y altres.

L'execució fou bona y el públich quedà satisfet.

Sant Climent de Llobregat.—En el teatre-café Jaumet d'aquesta població, el passat diumenge, per la tarde, la companyia que dirigeix en Pere Calveras y en Joseph Fiol, representà ab molt acert el drama de I. Iglesias, *La mare eterna*, y la comedia de Gumà, *L'amor es cego*. En la primera s'hi distingiren notablement la senyoreta Pepeta Roca y els senyors Fiol, Calveras, Roca y Tàriu. En la última, els seus intèrprets lograren que'l públich hi rigués de debò. Per la nit, la mateixa companyia en el local de la Societat, representaren les comedies *L'amor es cego*, de Gumà, y *Als peus de vostè*, de Palà y Marquillas.

Malgrat.—«Teatre Tivoli.» Ab motiu de la festa major, la companyia Barbosa-Fremont, el dia 15 posaren en escena el drama en tres actes de Adrià Gual, *La pobre Berta*.

La Fremont s'encarregà de la protagonista que feu emocionar de debò al públich: la «Maria Tona» a càrrech de la Verdier y la «Eloisa» a càrrech de la Fernandez, estigueren en bon lloch.

D'en «Gironday», en Barbosa en feu un treball admirable; en Riera, en Ripoll, en Bové y en Ferrer, detallaren sos tipus.

Per fi de festa ens donaren per primera vegada *Els Zin-*

calós, d'en Vallmitjana, que el públich va rebre ab gust, lluhintse les senyores Verdier, Vendrell, Fernandez y Casanovas y 'ls senyors Barbosa, Bové, Espinosa, Ferrer, Ripoll, Riera, Valentí, Vila y Alonso.

Vista la molta concorrencia que habia en el teatre, la companyia acordà donarnos dos funcions el dia 16, posant en escena per segona vegada *La Reyna jova*, del gran Guimerà. Cal remarcar que siguié ben ejecutada per part de la Fremont, Barbosa y Verdier. Tots els altres secundaren perfectamet.

Per pessà se representà el diàlech d'en Barbosa *Jugar a casals*.

El públich quedà molt satisfet el qual aplaudi diverses vegades.

Prat del Llobregat.—«Teatre Centre Artesà.» El dia 20 la companyia que dirigeix l'aplaudí primer actor August Barbosa, representà *La Reyna jova*, en la que fou molt celebrada la senyoreta Elvira Fremont y el senyor Barbosa, els demás artistes de la companyia anaren ajustadets.

Per fi de festa, representaren *Els Zin-calós*, d'en Vallmitjana. Lo únich que fou criticat de la representació del drama d'en Guimerà, fou la decapitació de figures.

Vilassar de dalt.—Pel dia 25, festa major, estava anunciat al «Centre Moral» la representació del drama en tres actes, *Lo retorn del hereuheret* y la pessa *Sogras a la graella*.

Lleyda.—«Teatre Circh taurí.» Companyia Lluelles-Roca. El dissabte, dia 12, se representà la comedia en tres actes d'en Ferrer y Codina, *Toreros d'hivern*. Aquesta obra, quasi tots els lleydatans la esperaben ab fruición, per el sol motiu de recordar el «Pastetas», o siga el gran y plorat actor Jaume Capdevila.

El senyor Roca que representava el paper mentat, hi estigué admirable, valguentli una tanda d'aplausos gran, però ben guanyada. La senyoreta Morera en la «Merceneta», cumpli, y el senyor Lluelles en l'«Antonet», molt correcte. La senyoreta Zamora, va fer lo que va poguer y els senyors Saumell, Gual y Llerch, en els papers respectius de «Cartujano», «Miloca» y «Sr. Miquel», es feren aplaudir der la moltíssima concorrencia que omplia aquest bonich y cómodo teatre. Els demás artistes, senyoretas Gonzalez, Prats y senyora Alegret y senyors Cabré, Buixadera, García y part comparsal, no estaven del tot segurs, però sortiren del pas.

L'apuntador, fastiguejant al públich y aliviant als intèrprets. Li preguem no cridi tant, del contrari, dirèm als actors y actrius que no treballin, que ja'n tenim prou sentint a vostè. La presentació, sempre igual y la direcció, bona del tot, per lo que felicitèm als senyors Lluelles y Roca.

Dilluns, dia 14, se repetiren *Toreros d'hivern*.

Dimars, dia 15, altre vegada *Toreros d'hivern*. La concorrencia que ocupaba mitja plassa y tot el restallé de sombra, aplaudí fortament a tots els artistes y en particular al senyor Roca y a la senyoreta Morera. Els senyors Saumell, Cabré, Lluelles, García, Gual y altres, treballaren ab fè y es feren aplaudir.

Dimècres, dia 16, posà en escena aquesta companyia, la comedia en dos actes de Coca, *Gent d'ara* y el saynet de Ramón Vidales, *Lo carro del vi*. La primera adolia de manca d'assajos, malgrat això hi estigueren bé la senyoreta Morera y senyors Lluelles, Saumell y Roca. El senyor Cabré, no estigué en el paper que representava. Els altres, sortiren del pas, no més que del pas.

Dijous, dia 17, el drama del mestre Guimerà, *Maria Rosa*. La execució, deficiente. La senyoreta Morera, en la pro-

tagonista, va fer tot lo possible perque el públich quedés satisfet del seu treball y no ho logrà. El senyor Saumell en en el «Marsal», molt genit, però molt poca naturalitat; en la mort del acabament de l'obra no hi estigué afortunat.

El senyor Roca, en el «Quirse», hauria estat passador, si al segon acte hagués estat un xich més serio. El senyor Lluelles, en el «Calau», molt parat en els dos primers actes y una mica més distret en el tercer. El senyor Cabré, en el «Badori», passador, encare que aquell accionà no agradà a ningú. La senyora Alegret, ab la cantarella de costum.

Al apuntador, els mateixos intèrprets li tenfen que dir que no cridés tant. Nosaltres, desde aquestes columnes ja li hem dit altres vegades.

Cadaqués.—«Teatre Art y Joya.» La companyia d'en Victorià Benedicto ha donat una sèria de funcions, representantse els drames *Mossen Jaume* y *La mort civil* y les pesses *Dorm* y *Lo primer dia*.

El públich va quedar content.

Aquesta companyia debutarà el dia 27, a Castelló d'Am-puries, ab *Terra baixa*.

Sabadell.—«Centre Sabadellench.» *El cor del poble* y *Un marit gelós*, son les obres que representaren el dia 15 del corrent, distingintshi els senyors Monsech y Bruguera, en el «Pasarell y Fidel», els demás, senyors Casas, Salvat y Altarriba, arrodoniren.

Sallent.—«Ateneo Català.» Davant de un nombrós públich va posarse en escena el 13 del corrent, per la companyia infantil, la comedia en un acte de J. Roig, *Sebas al cap*, ab molt bona interpretació.

Y el dia 15, el jove aficionat Lluís Casafont, va lograr ferse aplaudir ab el monòlech de'n Guimerà, *Mestre Olaguer*, en qual execució tingué moments felissos.

Hospitalet del Llobregat.—«Cassino del Centre.» La representació de la genial obra *Mar y Cel*, donada el dia 16 per la companyia que dirigeix en Pere Codina, resultà un èxit grandios, indiscutible. Els expontanis aplaudiments de la nombrosa concorrencia se succediren ab més entusiasmes pel conjunt altament artístich.

En obsequi als socis d'aquest Centre, en Codina recità la poesia de l'Iglesias, *La musa popular*, ab bona eloquencia, per lo qual els que no eren socis s'associaren en aytal obsequi. *Genit y figura*, per acertat fi de festa.

A les mateixes hores se representà *La Verge boja* y *Fecicitat eterna*, en «La Nova Armonia» Pel motiu exposat, el cronista no pogué assistirhi; empero tenim el gust de fer constar que creyem que la companyia Torelló-Rovira pot presentarse forsa correctament. Además, sabem que la concorrencia sortí molt satisfeta.

Llinàs del Vallès.—En la secció corresponent donem compte de l'estrena de la sarsuela *Trompetes y Timbals*, qu'obtingué un èxit satisfactori y que anaba acompanyada d'un pròlech-monòlech, recitat pel senyor Monegal y Prat, el qual tenim el gust de publicar. Poden llegir:

«El pròlech, o sigui un servidor, qui per més propietat, fins com a ciutadà no te més valor fins ara que'l d'un trist pròlech, te l'honor de saludar aquesta llegida y noble concorrencia.

Ab aquest vestit enxarolat, el pròlech confesa que efectivament, ni ara ni may li estaria bé de parlar en serio, pero (que hi farèml; cal que hi parli per aclarar davant d'aquesta, ja nomenada llegida y noble concorrencia, l'humil propòsit d'expansió íntima, que us ha portat en aquesta *expansió cómica*, que us presentarèm en la representació de dugues obres.

Aquest mateix pròlech, en el paper que li ha sigut *deparat*, (també de pròlech y narrador) en *L'alegria que passa*, us dirà que treballèm per la *il·lustració y 'l recreyo de les persones honrades*, y es precisament a base d'això que us vuy fer la meua aclaració.

¡Damas y caballers! això de treballar per la il·lustració y 'l recreyo de la vostra honradesa (com diré xiroyament més endavant) es un dir; treballarèm es veritat davant de la vostra indiscutible y inponderable honradesa, que Déu me'n reguard de posà may per may en dupte, pro no pas per la vostra il·lustració y recreyo, ja que'l nostre popòsit no ha pas sigut tant pertulant com això, ans al contrari, ha sigut tot al revés. Els méus companys y un servidor vostre ens vam proposar organitzar pel nostre esbarjo una petita festa íntima (exclusivament pel poble de Llinàs, y per això no'n vam tenir prou de representar *L'alegria*, de la qual no caldrà pas que sigui jo qui'n fassi l'elogi) sino que vam volguer darnos el gust (dat el caràcter íntim del nostre esplay) de representar entre nosaltres una joguina familiar de caràcter infantivol que una discretíssima senyora havia escrit per esbarjo d'uns quants jovenets, contant ab la seva ingenuitat.

Aquesta obra, com podreu veure si sabeu mirar ab ulls cordials, lo qual no dupte, respira continuament la simplicitat deguda y precisa a les coses sencilles y a les obres fetes per les ments sencilles de tendra joventut; en ella se prescindeix absolutament de la precisió d'època que hi esdevé fantàstica y de la concreció verosímil dels fets, car en ella s'ha cercat tant sols festejar les imaginacions primerenques dels que *devien* ser intèrprets y espectadors, ab aquella alegria que despertem sols els fets singulars y llegendaris, en els que l'amor tot just iniciat hi trova ponderat l'èxit y la felicitat del èxit fins al paroxisme inverosímil a tall de rondalla.

Dit això veyeu vosaltres (que honreu ab la vostra presència el meu comès) com cal que mireu y jutjeu ab un esperit d'intimitat y ampla indulgencia *allò que no havia sigut* fet ni preparat per ser gustat públicament, sinó dintre la intimitat familiar y que sols la amabilitat més cordial ha concedit (contant ab la discreció del vostre criteri) que fos representada.

El que no senti vivament el valor inefable dels esbarjos domèstichs, que no escolti ni miri l'infantil derenrollo de aquesta joguina y petita fantasia nomenada *Trompetes y timbals*, que te'l dò de ser ben-bé (y aquest es el seu millor elogi) de ser símbol y encarnació del anhel maternal que ha dit: *Una noya es per un rey*.

Y ara cal només que us parli dels simpàtics aficionats que, passant per sobre de la seva natural timidesa, han sigut prou galants de volguer representar fora del públich particular a que estaven acostumats, contant que aquest nou públich se sabrà fer el càrrech del lloch en que's trova, no exigint les perfeccions sols exigibles als professionals.

Y el pròlech us saluda y's retira, dantvos les gracies per la vostre amable atenció y oferintvos la més serimoniosa de les seves cortesies. He dit.»

També's va representar *La alegria que passa*, que fou també executada ab forsa discreció.

Entre els concurrents a la festa, s'hi contava al insigne Santiago Rusiñol y sa distingida familia.

ESPURNA

No t'apropis al balcó,
regina meua estimada,
que al esbadallar les flors
senten pena y anyoransa.

Les roselles bon matí
de dos sols han de guardarse;
l'un, que regna dalt al cel;
l'altre son tos ulls que abressen

EMILI GRAELLS CASTELLS

NOVES

Diuenge al vespre, en el «Centre Català» de Sabadell y davant de uns quants amichs, el mestre en Cassià Casademont, donà una sessió musical íntima en la qual va oferir, executades al piano, les primicies de les ilustracions musicals que ha compost pera l'obra de l'Ignasi Iglesias *Flors de cingle*.

Les ilustracions musicals que donà a conèixer el mestre Casademont y que formen un conjunt de cinch chors y dues cansonetes, son d'una sencillea encantadora y d'un cayent popular corprenedor. Particularment la Cansó de la Pietat y el chor dels pastors son dues hermoses composicions que agradaren molta a l'auditori y foren justament celebrades.

Adelanten els assajos de la nova obra del insigne Iglesias *Flors de cingle*, que deurà representar-se en el teatre de la naturalesa, a La Garriga.

Problement, a més dels artistes de que parlavem en nostre número passat, hi pendrà part l'eximi Enrich Borràs, a qui els organitzadors esperen ab ansia pera ferli ayal oferta.

L'Apeles Mestres, autor dels figurins de l'obra, destina un traje de pastor Wateau a l'Enrich Borràs.

L'estrena de *Flors de cingle* senyalarà un dia memorable en la historia del teatre català.

Alguns joves entusiastes de nostre Teatre Nacional han organitzat una serie de vetllades de «Teatre Íntim» que tindran lloch els dissabtes, en la espayosa sala del Cassino Artesà de Gràcia. (Casats.)

L'inauguració, tindrà lloch el dia 2 del vinent Setembre ab el drama d'en Gual *Misteri de dolor*, que serà posat en escena baix la direcció d'en Joan Molas y en el qual hi pendran part les senyoretes Persiva y Roca y senyors Molas, Abril, Roca y Barbany, (Ll.)

La direcció artística anirà a càrrech d'en Alfred Bosch.

Continuan ab activitat els treballs de constitució de l'«Agrupació Íntima» de qual formació donarem compte dies passats.

La funció inaugural, tindrà lloch segurament el dia 16 del vinent Setembre, en el local que s'anunciarà oportunament. Com ya diguerem la primera funció serà la obra *Zaza*, posada en escena per l'aficionat Ricart Palmerola, desempnyant els protagonistes l'estudiosa aficionada senyoreta Carme Buxadós y els senyors Antón Ferrer y B. Marinello.

LLIBRES RIBUTS

Hem rebut el quadro dramàtic en un acte, *Tempesta*, de Pere Mombrú, que fou estrenat en la Societat «Tannhauser» la nit del 12 de Mars passat. Està a la venda al preu de 50 cèntims.

També hem sigut favorescuts ab un exemplar de la nova obra dramàtica de Joseph Aladern, *La monja folia*, que's un idili en un acte el qual no gosèm a jutjar perquè creyèm que les obres teatrals sols poden apreciarse damunt de les taules.

Nostre Folletí

Avuy repartim el tercer folletí del hermós drama en tres actes del estatuat Pitarra,

LO COLLARET DE PERLAS

CORRESPONDENCIA

A. D. P. Està bé.—A. Riba C. Aniran totes dugues.—S. Gallinat: No parlem may per referencia; això vol dir que no publiquem ressenyes que no siguin fetes de nostres redactors o corresponents. De tots modos, mercès per la bona intenció.—Jobico: Be, com sempre.—Dama de la lletra firmada per M. Resultament això no's pot contestar; ya a gustos, ja que l'art no te límits. Preguntim si ab en Nolla s'hi han portat com a cavallers els senyors del Vendrell, y li contestaré desseguida; preguntim si es guapo l'Aymerich, y tindrà la contestació al canto; preguntim si en Martí Giol escriurà el *Petó de maig*, y li donaré la meua opinió; preguntim si en Codina acabarà la tempo-

rada al «Español», y li contestaré desseguida; preguntim si la Faura ha escrit cap més auca, y li recitaré el radolins; preguntim si l'Artis terès que veure ab el periòdic porch d'en Jaumeandreu, y l'en-teraré de la veritat; preguntim de qui es la sarsuela *Trompetes y timbals*, y li diré a l'orella; preguntim si a Cardedeu pagan drets de propietat, y la deixaré ben enterada; preguntim a quin acte està en Guimerà del seu nou drama, y n'hi donaré detalls; preguntim si en Muntañola acabarà cap dels sis drames que te entre mans, y ja veurà com li aboco la veritat; preguntim si la Xirgu anirà a Madrid, y hem deixo tallà un dit sinó ho inserto; preguntim si fa riure *La imatge de Déu a trossos* y li explicaré els cents exemplars que'n portem venuts; preguntim si anyoro les tertulies d'hiveru, les visites als quartos dels amichs, l'estrena indispensable d'una obra d'en Baró, els ressopons al «Rin», les contraversies ab en Viure, etc, etc. preguntim lo que vulgui menos això qu'em demana de si en *La Reyna jova* hi està mes bé tal o qual actor. ¿Queda satisfeta, gentil dameta?—R. Montse-rrat: ¿Què li ha fet aquesta tal Carlota, perquè la martiritzi ab els seus versos?—V. E. Hi ha disposició, però no's fan prou interessants pels honors de la publicació.—T. R. Donchs, parlant en plata: Això no son versos, ni res.

COSAS DEL AVI

COLECCIÓ DE POESIES HUMORÍSTIQUES
originals de
L'Avi Riera

50 cèntims.

Setmanari Teatral

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Un trimestre. 2 pessetes.—Un any: 7'50 pessetes.

NÚMERO SOLT: 15 cèntims.

PAGO A LA BESTRETA

Redacció y Administració: Plassa del Pl. 5.—Barcelona.

Imprempta de LA ESCENA CATALANA, Plassa del Pl. 5

¡CONTRA LAS PENAS!

L'imatge de Déu a trossos

POESÍAS HUMORÍSTICAS, PROPIAS PERA RECITAR EN
VETLLADAS LITERARIAS, REUNIONS FAMILIARS, ETC.

ORIGINAL DE JOSEPH M.ª CODOLOSA

LAS MANS—LO NAS—LA BOCA—LO VENTRE—LO BIGOTI
—LOS ULLS—LAS ORELLAS—LO CAP—LA VEU

TOT EN UN VOLÚM: 50 CÈNTIMS